

सैन्यस्य तव तं शब्दं श्रुत्वा राजा युधिष्ठिरः । वर्षेयमब्रवीद्वाक्यं सर्वचक्षस्य पश्यतः ।
 मद्राजः कृतः शल्यो धार्तराष्ट्रेण माधव । सेनापतिर्महेष्वासः सर्वसैन्येषु पूजितः ।
 एतज्ज्ञात्वा यथाभूतं कुरु माधव यत्बलं । भवाञ्चिता च गोप्ता च विधत्स्व यदनन्तरं ।
 तमब्रवीन्महाराज वासुदेवो जनाधिपं । आर्त्तायनिमहं जाने तत्त्वेन भरतर्षभ ।
 वीर्यवांश्च महातेजा महात्मा च विशेषतः । कृती च चित्रयोधो च संयुक्तो लाघवेन च ।
 यादृग्भीष्मो यथा द्रोणो यादृक्कर्णश्च संयुगे । तादृशस्तदिशिष्टो वा मद्राजो मतो मम ।
 युध्यमानस्य तस्याजौ चिन्तयन्निव भारत । योद्धारं नाधिगच्छामि तुल्यरूपं जनाधिप ।
 शिखण्डार्जुनभीमानां सत्वतस्य च भारत । धृष्टद्युम्नस्य च तथा बलेनाभ्यधिको रणे ।
 मद्राजो महाराज सिंहदिरदविक्रमः । विचरिष्यत्यभीः काले कालः क्रुद्धः प्रजास्त्रिव ।
 तस्याद्य न प्रपश्यामि प्रतियोद्धारमाहवे । त्वामृते पुरुषव्याघ्र शार्ङ्गलसमविक्रमं ।
 सदेवलोके कृत्स्नेऽस्मिन्नान्यस्त्वन्तः पुमानिह । मद्राजं रणे क्रुद्धं यो हन्यात्कुरुनन्दन ।
 अहन्यहनि युध्यन्तं शोभयन्तं बलं तव । तस्माज्जहि रणे शल्यं मघवानिव शम्बरं ।
 अजेयश्चाप्यसौ वीरो धार्तराष्ट्रेण सत्कृतः । तत्रैव विजयो नूनं हते मद्रेश्वरे युधि ।
 तस्मिन् हते हतं सर्वं धार्तराष्ट्रबलं महत् । एतच्छ्रुत्वा महाराज वचनं मम साम्प्रतं ।
 प्रत्युद्यहि रणे पार्थ मद्राजं महारथं । जहि चैनं महाबाहो वासवो नमुचिं यथा ।
 न चैवात्र दया कार्या मातुलोऽयं ममेति वै । क्षत्रधर्मे पुरस्कृत्य जहि मद्रजनेश्वरं ।
 भीमद्रोणाणैवं तीर्त्वा कर्णपातालसम्भवं । मा निमज्जस्व सगणः शल्यमासाद्य गोष्पदं ।
 यच्च ते तपसो वीर्यं यच्च चात्तबलं तव । तद्दर्शय रणे सर्वं जहि चैनं महारथं ।
 एतावदुक्त्वा वचनं केशवः परवीरहा । जगाम शिविरं सायं पूज्यमानोऽय पाण्डवैः ।
 केशवे तु तदा याते धर्मराजो युधिष्ठिरः । विस्मज्य सर्वान् भ्रातृन् पाञ्चालानय सोमकान् ।
 मुख्याप रजनीं तान्तु विशल्य इव कुञ्जरः । ते च सर्वे महेष्वासाः पाञ्चालाः पाण्डवास्तथा ।
 कर्णस्य निधने हृष्टाः सुषुपुतां निशां तदा । गतज्वरं महेष्वासं तीर्णपारं महारथं ।
 बभूव पाण्डवेयानां सैन्यं प्रमुदितं निशि । सूतपुत्रस्य निधने जयं लब्ध्वा च मारिष ।
 इति श्रीमहाभारते शल्यपर्वणि शल्यसेनापत्ये सप्तमोऽध्यायः ॥ ७ ॥
 ॥ सञ्जय उवाच ॥ व्यतीतायां रजन्यान्तु राजा दुर्योधनस्तदा । अब्रवीत्तावकान् सर्वान् सन्नद्धान्तां महारथाः ।
 राज्ञस्तु मतमाज्ञाय समनद्धत सा चमूः । अयोजयन् रथांस्त्रुणं पर्थधावंस्तथा परे ।
 अकल्पन्त च मातङ्गाः समनद्धन्त पत्तयः । रथानास्तरणेपितांश्चक्रुरन्ये सहस्रशः ।
 वादित्राणाञ्च निनदः प्रादुरासीद्विशम्पते । योधनार्यं हि सैन्यानां योधानां चायुदीर्यतां ।
 ततो बलानि सर्वाणि सेनाशिष्टानि भारत । सन्नद्धान्येव ददृशुर्मृत्युं कृत्वा निवर्त्तनं ।
 शल्यं सेनापतिं कृत्वा मद्राजं महारथाः । प्रविभज्य बलं सर्वमनीकेषु व्यवस्थिताः ।